

„Granica” Zofii Nałkowskiej

Głównym bohaterem powieści „Granica” Zofii Nałkowskiej jest Zenon Ziembiewicz, pochodzący ze zubożałej rodziny szlacheckiej. Śledzimy jego losy od wczesnej młodości aż do końcowej katastrofy.

Zenon, będąc jeszcze w gimnazjum, poznaje Elżbietę Biecką. Uczy ją matematyki i zakochuje się w niej, jednak jego uczucia nie są odwzajemnione. Po ukończeniu gimnazjum Zenon wyjeżdża na studia do Paryża, gdzie studiuje ekonomię. W pewnym momencie jego rodzice przestają finansować jego naukę, ale Zenon szybko znajduje rozwiązanie – otrzymuje „stypendium” w zamian za pisanie artykułów do miejscowej gazety „Niwa”. Podczas wakacji w Boleborzy poznaje Justynę Bogutównę, córkę kucharki. Po ukończeniu studiów Zenon podejmuje pracę redaktora w „Niwie” i nawiązuje romans z Justyną, pocieszając ją po śmierci matki. Mimo to, Zenon oświadcza się Elżbiecie. Szybko osiąga sukcesy zawodowe, zostaje prezydentem miasta. Wszystko wydaje się układać pomyślnie, ale Justyna, zmuszona do przerwania ciąży, oszalała i staje się dla niego uciążliwa. Zenon nie może cieszyć się spokojem rodzinnym ani karierą polityczną. Zostaje oskarżony o wydanie rozkazu strzelania do manifestującego tłumu oraz o niewywiązywanie się z obietnic danych robotnikom. Justyna oblewa Zenona kwasem, a ten, nie widząc sensu dalszej egzystencji, popełnia samobójstwo.

Choć fabuła powieści, oparta na schemacie trójkąta małżeńskiego, wydaje się banalna, to jednak zawiera głębsze treści. Autorka zajmuje się ważnymi problemami natury obyczajowej, moralnej i etycznej. Odpowiada na fundamentalne pytanie: „Jakimi ludźmi naprawdę jesteśmy – takimi, jak nas widzą inni, czy takimi, za jakich sami się uważamy?”. Człowiek jest istotą skomplikowaną, której nie można jednoznacznie ocenić. Opinie innych często są krzywdzące, a samoocena może być myląca.

Nieodłączną cechą Zenona jest skłonność do kompromisów, poddawanie się sytuacjom i otoczeniu. Nie próbuje walczyć, uznając, że rzeczywistość narzuca pewne sytuacje, którym należy się podporządkować. Tak było w przypadku Justyny – nie kocha jej, ale mimo to z nią romansuje. Kompromisowa postawa ujawnia się również w karierze zawodowej, gdy jako redaktor „Niwy” pozwala na pewne przekłamania i nieścisłości.

Nałkowska wyznacza różne granice, których człowiek nie powinien przekraczać. Zenon Ziembiewicz przekroczył granicę moralną, unieszczęśliwiając drugiego człowieka. Romansując z Justyną, przekroczył ją jeszcze bardziej, nie przerywając związku nawet po zaręczynach z Elżbietą. Można się zastanawiać, czy Zenon naprawdę wybrał Elżbietę z miłości, czy gdyby Justyna była bogatsza, wybór byłby inny. Zenon wydaje się zagubiony, nie wiedząc, jak postąpić. Jego życie jest wynikiem poddawania się okolicznościom, a nie świadomych decyzji. Jest bohaterem samotnym, zagubionym w świecie, postępującym niemoralnie, rezygnującym z indywidualności i własnych zasad.

Powieść „Granica” ukazuje, że człowiek nie jest jednowymiarowy. To złożona istota, której nie można jednoznacznie ocenić ani zaszukadkować. Nałkowska skłania czytelnika do refleksji nad granicami moralnymi i etycznymi oraz nad kompromisami, które podejmujemy w życiu. Przekroczenie tych granic może prowadzić do tragicznych konsekwencji, zarówno dla nas samych, jak i dla innych ludzi.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.